

בתי המשפט

עת"מ 000957/06

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

תאריך: 16/10/2007

לפני: כבוד השופטת מוסיה ארד - נשיאה

- בעניין:**
1. מזערו
  2. מזערו
  3. מזערו (קטין)
  4. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר ע"י ב"כ עו"ד עדי לוסטיגמן ואח' **העותרים**

נגד

מדינת ישראל - מנהל לשכת מינהל האוכלוסין
בירושלים המזרחית
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים **המשיב**

נוכחים: ב"כ העותרים – עו"ד עדי לוסטיגמן
ב"כ המשיב – עו"ד אפרת קרונברגר

פרוטוקול

עו"ד לוסטיגמן: ההצעה של חברתי היא לתת לילד היום בן עשר מעמד של תושבות ארעית לשנתיים בלי מתווה. הנסיבות שכולל גם את השנתיים וחצי שלקח למשיב להכריע בבקשה הזאת ולמעלה משנה אחרי שהוגשה העתירה.

עו"ד קרונברגר: אני מבקשת להזכיר שבניגוד לאופן שבו הוכתרה הבקשה בתחילת הדרך, לא מדובר באחמ"ש רגיל, אלא בבקשה מטעמים הומניטאריים, קריאה של העובדות כפי שנכבו בעתירה ועיון במסמכים שצורפו, עולה שסד הזמנים רחוק ממה שהיא מציינת, בוודאי לא פרק הזמן של שנתיים או מה שחברתי נקטה. אנחנו ניהלנו עתירה דומה בהקשר אחר של ועדה בינמשרדית בפני גברתי, עת"מ 372/06 שעסק בבקשה של בגירה שנדונה בוועדה הבינמשרדית, עו"ד סנטר ביקשה מתווה ושיגדירו זמן. הטיעון שלנו היה שמשעה שמדובר בבקשה מטעמים הומניטאריים שהוכרה על יסוד טעמים הומניטאריים, וזה לא חוק האזרחות, הדברים הם מלפנים משורת הדין ומטעמים הומניטאריים.

בתי המשפט

עת"מ 000957/06

בבית המשפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

תאריך: 16/10/2007

לפני: כבוד השופטת מוסיה ארז - נשיאה

אני אינני יודעת אם בסיום השנתיים האלה, ואני לא חושבת שצריך להכריע בזה עכשיו, שהוא יקבל מעמד. הא/5 ניתן מטעמים הומניטריים. אני לא חושבת שהילד הזה יעמוד בא/5 עשרים שנה.

ביקשתי שינסחו את המכתב תשובה של הועדה הבינמשרדית, העניין נדון פעמיים בוועדה הבינמשרדית, הועלה אחר כך למנכ"ל משרד הפנים, אחר כך עלה למנהל מינהל האוכלוסין, לא מדובר בבקשה פשוטה, בין היתר שצו האפטרופוסות נושא תאריך של 9.2.07, כך שלא ברור לי איזה צו אפטרופוסות הועבר ב-2005. מאחר שכך, אם רואים את הסיפא של המכתב שצורף להודעה שלנו, ברור לחלוטין שהילד הזה פונה בסיום השנתיים או בסמוך לסיום השנתיים ללשכה, העניין הזה יוכרע בלשכה, ולא שוב פעם בוועדה הבינמשרדית, בשים לב לנסיבות שתיווצרנה באותה עת, אני לא יודעת מה יקרה באותו זמן. ברור כאן לחלוטין האופן שבו תבדק הבקשה, אינני יודעת לחזות מה יקרה בעוד שנתיים ואיפה תבחר המשפחה לגור. בהקשר זה החלטת משרד הפנים נראית לי יותר מסבירה. אנחנו לא נמצאים כאן כעבור 20 שנה שהילד מחזיק בא/5. הנסיבות הן לא פשוטות כפי שחברי מנסה להציג אותן. יש ילד שנולד באזור לאמא תושבת אזור ונרשם וחי באזור בראשית חייו. לשיטת העותרים הוא עבר בזמן מסוים ולא נתווכח כרגע על המועד, הדברים לא פשוטים, הוא למד בבית ספר מוקסאד ואחר כך מחוץ לתחום והדברים הם לא שחור ולב כפי שמציגה חברתי. העובדות הבסיסיות שהילד הוא בן של תושב קבע שבאיזה שהוא שלב נפגע שלא הגיש בקשה מקובלות עלינו. זה שלילד יש משפחה באזור, צריך לבחון את הקשר הזה, מדוע כאן ולא שם, הדברים לא פשוטים. בשימוע שנערך בינואר לסבתו של העותר, היא מסרה שמיד עם פטירת האמא העבירו את הילד בשנת '99 ממשפחתם למשפחת האב. היה פרק זמן שהאב לא ביקש מעמד עבור הילד ולא ביקש.

הוגשה בקשה עבור בתו של העותר מהנישואים השניים.

עו"ד לוסטיגמן טענה שלא הייתה לעותר תעודת פטירה. יש אבא שיכל בעת מסויימת לרשום את הילד. אנו מסכימים שיש כאן טעמים הומניטריים. לא התקבלה החלטה, אני מעריכה שבנסיבות שבהן לא תשתננה הנסיבות יצטרך משרד

בתי המשפט

עת"מ 000957/06

בבית המשפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

תאריך: 16/10/2007

לפני: כבוד השופטת מוסיה ארד - נשיאה

הפנים טעם מיוחד מאוד בעתירה כזאת להגיד שלא יוארך הא/5. השאלה היא שאלת סבירות. הילד הזה חלה עליו הוראת השעה והוא קיבל א/5 לפני כן ובוודאי לא יתנו לו פחות מזה. אני לא יודעת מה יתנו לו בגיל 14. אולי הוא ירצה בשלב מסוים לעבור למשפחתו באזור. אנו דנים בביצה שלא נולדה. השאלה אם החלטת משרד הפנים, שקובעת מנגנון שתוגש בקשה, ההחלטה היא סבירה ביותר.

עו"ד לוסטיגמן: מה שהמשיב אומר שבגלל שאמו של המשיב נפטרה ומצבו של האב, מצבו יהיה גרוע יותר מאשר תושב שטחים מהשורה. אם יתייחסו למשיב כעל תושב שטחים המתווה שלו על פי המשיב היה א/5 לשנתיים שלאחר מכן הוא יקבל תושבות קבע, מאחר והוא מתחת לגיל 14, מאחר ולפי נוהלי המשיב ילדים עד גיל 14 יקבלו מעמד של קבע גם אם הוא תושב שטחים. במקרה הזה הם מתייחסים למשיב כמו אל תושב שטחים. הילד היום בן 10.

המשיב מעולם לא יכול לדעת מה יקרה בעוד שנתיים או במתווה של הליך איחוד משפחות. למה שיהיה מתווה איחוד משפחות? אנשים יקבלו איזה שהוא מעמד, או ילדים שיקבלו איזה שהוא מעמד, המשיב ניסה לעשות את זה באמצעות הוראת השעה וגם ניסה לעשות את זה לילדים, למה שהם לא יהיו עם א/5 חמש שנים? בכל זאת בית המשפט קבע לא פעם שצריך להיות מתווה, שאנשים לא יכולים להיות בחוסר ודאות, גם כשיש מתווה אנחנו לא יודעים מה יהיה בעוד שנתיים, אולי עוד מישהו ימות או יקבל כדור בראש? בכל זאת נקבעים מתווים ואנשים לא נשארים בחוסר ודאות. הוא פנה למשיב באפריל 2005. אבא שלו לא פנה, היו לו שני ילדים, ילדה אחת הוא פנה בסמכות לילדתה, ואח"כ הוא הזניח גם את הילד שלו מהאישה השנייה וגם את הילד הזה. לא כל ההורים פונים ישר, במיוחד כשהמקרים מסובכים יותר מהמקרים הרגילים. אני לא רואה למה ההביט הזה רלבנטי. המשיב חקר ובדק. היו 2 ועדות בינמשרדיות, הייתה ועדה פנימית, היה תסקיר סוציאלי למשפחה. לא נמצא קשר רופף בין הילד לבין משפחתו בשכם. חברתי לא טרחה לצרף לתשובתה לא פרוטוקול של הועדה הבינמשרדית ולא תצהיר תשובה, ולהסביר למה אין מתווה, ההסברים ניתנו בעל פה. העותר למד בירושלים המזרחית

בתי המשפט

עת"מ 000957/06

בבית המשפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

תאריך: 16/10/2007

לפני: כבוד השופטת מוסיה ארד - נשיאה

לאורך השנים, כאשר בשנה שעברה הוא נאלץ מאחר ואין לו מעמד בבית ספר בגדה במרחק של 10 דקות מביתו, ומכיוון שקיים קושי להירשם לבית ספר, לילדים שאין מעמד יש קושי גדול יותר, לכן הוא נאלץ ללמוד בבית ספר בגדה במרחק של 10 דקות מהבית שלו, לא בשכס, כך שאי אפשר לומר שהוא חי עם משפחתה של אמו שאיתם אין לו שום קשר. כל העניין בהליך המדורג שמדובר בתקופת תנאי שהעותר אם לא עומד בה ויש לו בעיה ביטחונית או פלילית, לא נותנים לו ישר את המעמד או לא נותנים לו מעמד בהמשך, ואת זה המשיב יכול לעשות ממילא, אבל לאור התנהלות המשיב ואני לא יודעת מדוע חברתי אמרה מדוע דברים שאמרנו בעתירה לא מבוססים, לעתים בבית הדין השרעי לא כותבים שצו האפוטרופוסות... לכן העותרת התבקשה להביא צו אפוטרופוסות חדש, והיא הגישה צו כזה בפעם השנייה. שני אחיו של העותר אחד מהם נרשם כתושב קבע בעת הגשת הבקשה של העותר והוא קיבל מעמד של תושבות קבע, למרות שאמו תושבת שטחים ולא יכולה לקחת חלק בהליך איחוד משפחות, בגלל הגיל ובגלל מצבו של האבא. המצב של העותר יותר גרוע מאשר האחים שלו, שגרים ביחידת דיור צמודה ויש להם אמא שמטפלת בהם, ותקנה 12 שאמנם לא חלה על העותר, נאמר שהילד יקבל מעמד של ההורה או האפוטרופוס שלו. במקרה הזה הסבתא של העותר היא האפוטרופוס שלו. לצערנו הרב מזלו הרע של העותר ההורים שלו לא יכולים להיות בתמונה כמו הורים של ילד אחר, אבל הסבתא שלו מטפלת בו, והמשיב צריך להתייחס אליו כמי שיש לו אפוטרופוס. חברתי מדברת כבר על עתירה שתוגש בעוד שנים רבות. אנחנו לא חושבים שצריך להגיע לעוד עתירה. העתירה הזו הוגשה ביולי. למה שיהיו הליכים? המשיב לא יודע מה יהיה בעוד שנתיים. הם צריכים סיבה מעולה כדי לבוא לכאן היום אחרי שנתיים וחצי ובעזות מצח שלא נראתה כדוגמתה ולא לתת לו א/5. הם לא עושים לעותר טובה, הוא חי עם אפוטרופוס טבעי, יש נוהל שצריך לחול עליו והמשיב לא עושה משהו לפנים משורת הדין. זה פשוט מצמרר, היחס של מדינת ישראל לקטינים ילדי המקום, למרות שהוא לא נולד במקום אבל אביו נולד במקום. אם יש למשיב ספקות, שיגיש המשיב כתב תשובה, כפי שקבע בית המשפט קבע שהוא צריך לעשות, בצירוף הפרוטוקולים של הועדות הרבות שהוא טוען שהיו,

בתי המשפט

עת"מ 000957/06

בבית המשפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

תאריך: 16/10/2007

לפני: כבוד השופטת מוסיה ארד - נשיאה

ושיסביר למה הנוהל לא יחול עליו ולמה במקרה הומניטארי לא מתחשבים. כל עוד העותר לא יודע מה יהיה איתו, יש לו חרב מעל הראש, ואין לו איפה להיות, עם סבתו גרים עוד שבעה ילדים, היא לא יכולה לגור בשטחים, היא חייה כאן כל חייה. העותר בן עשר. צריך להסביר למה לא נותנים לו תושבות קבע, ההליך המדרוג הוא במקרה שאחד ההורים הוא תושב של מקום אחר. אם שני ההורים הם תושבים הילד מקבל תושבות קבע, רק במקרה שאחד ההורים לא תושב נעשים הסדרים ואז לילד יש הורה תושב שטחים ויש אופציה שהילד יוכל לגור איתו, במקרה הזה לעותר אין הורה שגר בשטחים. המשיב כבר מרחיק לכת, זה פשוט בלתי נתפס מבחינתי איך הנסיבות ההומניטאריות של העותר מוצגות על ידי המשיב כמשהו שאמור להרע את מצבו, לא מספיק הגורל שלו, המשיב מרע את מצבו יותר.

עו"ד קרונברגר: מה שנאמר לא מדויק ולא לעניין ולא ראוי. מעניין איך פה מגיעים למעמד וצריך להגיש כתב תשובה.

לא מדובר פה בשנתיים וחצי. אני סברתי לתומי שלא עלה בדעתה של חברתי שהעותר יקבל יותר מא/5 ולכן סברתי שלא נעמוד היום בפני גברתי ונגזול את זמנו של בית המשפט, זו עמדה ראויה, דרשתי מכתב נוסף שיגיד מה יקרה שנתיים וחצי אחר כך, המצב של העותר לא גרוע בנקודת זמן זו ממצבו של ילד אחר. אני סבורה שבכל הכבוד לחברתי פוסחים על שני הסעיפים.

אני סברתי לתומי עד אתמול בשעות אחר הצהרים שלא יהיה דיון היום, כי הוא מיותר, אולי שגיתי, אולי על יסוד מה שקרה בפני גברתי בעת"מ 809/06 חשבתי שהעניין יוסדר, קרי שהעותר הולך בעוד שנתיים ללשכה לממונה על מחלקת אשרות ואז הזמן מתקצר, הדיון לא עולה שוב לוועדה הבינמשרדית לעניינים הומניטאריים אלא לפקיד זוטר יותר.

אני רוצה להעמיד את סד הזמנים על דיוקו. מצער העניין ככל שיהיה, הנהלים בכל הנוגע לילדים מדברים על הורה שנותן מעמד לילדו. תקנה 12 מדברת על נושא אחר, לקטין שנולד בישראל שאחד מהוריו הוא תושב קבע. אני מפנה לפסק דינו של בית משפט זה בהתייחס לשאלה מתי מוחלת השאלה של אפוטרופסות, עת"מ 810/06.

בתי המשפט

עת"מ 000957/06

בבית המשפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

תאריך: 16/10/2007

לפני: כבוד השופטת מוסיה ארז - נשיאה

עו"ד לוסטיגמן: מה שהמשיב מציע זה משהו מסוים, ומה שהמשיב מציע הוא בלתי סביר באופן קיצוני. אנו חושבים שקורה דבר מאוד מאוד קשה ובעייתי, שבו המשיב נלחם מלחמת חורמה כדי לא להכניס למרשם האוכלוסין באופן וודאי ילדים. בסופו של דבר המשיב יודע שהוא יכול לתת זה פירור, אמנם מה שהוא נותן זה עוזר בצורה פרקטית לעותר, זה עדיף על העדר מתן משהו אחר לעותר, אבל זה לעג לרש. בכך מתקבלות נורמות פסולות.

עו"ד קרונברגר: לשאלת בית המשפט אילו היה מדובר בתושב קבע שמגדל בתחומי המדינה את בנו שרשום באזור, אני משיבה שאנחנו איננו עוסקים במצב דברים היפותטי, מדובר כאן במצב דברים היפותטי, אינני יודעת האם איפה היה חי האב והאם הילד היה חי אצלו או באזור, השאלה הזו טובה כמו שאלה אחרת מה היה קורה אם הילד היה נולד כאן בישראל או אם הוא היה נרשם באזור. בקשה לקבלת מעמד שמגיש האב לילד שלו בנסיבות רגילות שבהן הוא מקיים מרכז חיים בישראל, מלא, שלם ובפועל, להבדיל מדחיית אל בריד, ויש הוכחות לכך, נותנים בתחילה שנתיים א/5, ואחר כך בודקים את מרכז החיים ואחר כך ניתן לילד, אם הוא עומד בתנאים הרלבנטיים, מעמד של קבע. אנו לא נמצאים במצב הזה, זו לא הבקשה שהונחה בפני משרד הפנים. על פי נהלי משרד הפנים, האפוטרופוס לא מגיש בקשה לאיחוד משפחות, בניגוד למה שקורה לפי תקנה 12, גם שם האפשרות להגיש בקשה למי שהאפוטרופוס מבקש, נעשית במקרים חריגים וקיצוניים, כפי שפסק בית משפט זה בעת"מ 810/06. אנו בתיק של בקשה לתת מטעמים הומניטאריים לילד תושב אזור שהגישה עבורו סבתא שלו, בהקשר זה של צו אפוטרופסות, ניתן צו אפוטרופסות ללא תסקיר פקיד סעד, והשאלה אם הוא תקף או לא תקף, וישנה שאלה האם משרד הפנים חייב להתייחס בנסיבות אלה לצו אפוטרופסות כזה. הוחלט מכל מקום שבנסיבות אלה יינתן א/5 לשנתיים ואחר כך יוחלט על מנגנון שבאמצעותו יוכלו העותרים לפנות. תהיה משמעות לשאלה אם השתנו או לא השתנו הנסיבות לעניין ההכרעה אם יתקבל מעמד בהמשך. אני סבורה שההחלטה הזו נמצאת בבטחה במתחם הסבירות.

בתי המשפט

עת"מ 000957/06

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

תאריך: 16/10/2007

לפני: כבוד השופטת מוסיה ארד - נשיאה

העניין הזה נעשה בצורה חריגה בלבד. זה לא תקנה 12 ולא אחמ"ש ולא שום דבר. במהות הילד הזה נולד בשטחים, אמא שלו תושבת שכם. אביו במשך כמה זמן לא ביקש עבור העותר מעמד, זה השיקול שבגללו הוא קיבל א/5. האב נמצא בטיפול של הקרן לטיפול בחסויים. תקנה 12 לא חלה כאן, ולא בכדי. מדובר בבקשה שהיא מחוץ למסגרות והכללים שחלים במסגרות לא חלים עליה. הילד קיבל א/5 ואינני יודעת מה יהיה בעוד שנתיים. אין מתווה בוועדה הבינמשרדית לעניינים הומניטאריים. יש עניין של סבירות. אין כאן אפליה. הילד הזה קיבל מעמד בעקבות טעמים הומניטאריים, לפני משורת הדין, שומר משרד הפנים על שיקול דעתו להכריע ללא מתווה. לשיטתי אנו מנהלים דיון אקדמי. אני לא מתחייבת על זה, אנחנו בעניין העקרוני, מאחר והוועדה הבינמשרדית נותנת מטעמים הומניטאריים. אנו מדברים על נסיבות שהאבא הגיש בקשה לבת שלו כי זה היה נראה להם קל יותר, ולא נתייחס לילדים שגרים עם האמא השנייה. התמונה מסובכת ומורכבת, חבל שחברתי נשענת על דברים לא רלבנטיים. הנסיבות שציינה גברתי משמשות להן כאיזה שהוא רקע לדיון בכל בקשה שהיא. לא כל בקשה היא אותו דבר. הילד הזה לא חל עליו הנוהל.

ב-12.4.05 מוגשת בקשה לאיחוד משפחות, לא נאמר דבר וחצי דבר על בקשה מיוחדת ולא צורפו מסמכים. בניגוד למה שכתבה חברתי בעתירה על האישור שקיבל האח, לא צוין בבקשת האח שיש עוד ילד רלבנטי שגם זה מעלה תמיהות. רצו ללכת קודם בקלות. הפנייה הוגשה כמו כל פנייה, מבלי שיש הוכחות למרכז חיים, מבלי שיש תעודת פטירה של האמא. העותר מזומן להגשת בקשה לאיחוד משפחות, ולראשונה ב-8.6.05 מדברים על מצבו של האבא, עד לאותו רגע לא מבינים שלא נמצאים באחמ"ש רגיל. ב-20.7.05 מוגשת בקשה לאיחוד משפחות רגילה.

בתמימות סברתי שהעניין כאן יתייתר לחלוטין. לא חשבתי שעו"ד לוסטיגמן שהיא עם שכל ישר תעמוד על העניין.

בתי המשפט

עת"מ 000957/06

בבית המשפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

תאריך: 16/10/2007

לפני: כבוד השופטת מוסיה ארז - נשיאה

עו"ד לוסטיגמן: ראשית, העותר לא ביקש מעמד מטעמים הומניטריים. הבקשה שלו העלתה נסיבות הומניטריות. העותר זכאי לנסיבות על פי הדין כקטין. העלנו את הנסיבות ההומניטריות של העותר כטעם להתייחסות הבקשה שלו, דווקא לתקופת המבחן, אם הוא גר בשטחים הוא לא צריך תקופת מבחן, בטח לא בתקופה שהיה צו מבחן. המקרה מעלה נסיבות הומניטריות. על פי הדין בישראל, כל נושא שנבחן עניין טובת הילד, טובת הילד היא שיקול ולא רישום הפלסטינים במרשם האוכלוסין, והילד צריך להיות איפה שהאפוטרופוס שלו נמצא, וזה נמצא בעשרות בגי"צים. יש את עקרון טובת הילד, ולכן העותר לא מבקש איזה שהוא חסד מהמשיב. שנית, בנושא הפניה של העותרים למשיב, המסכת העובדתית שחברתי ציינה בעל פה ללא כתב תשובה – המשיב כעת נתלה שאין לו נוהל, עד לאחרונה בעקבות עתירה שלנו גובש נוהל, והעותרים לא ידעו איך לפנות במקרים כמו במקרה העותר, ודווקא במקרה הזה המשיב אומר שלא פנו כמו שצריך. כמה חודשים לפני שפנו בקשר לעותר המוקד פנה בהקשר לאח של העותר, אמו של העותר ביקשה שנעזור לה לרשום את הילדים שלה. תוך כדי הטיפול בתיק הזה התברר שיש ילד נוסף שגר באותו מתחם עם הסבתא שלו, והמוקד הגיש בקשה גם בשבילו. אנו לא חושבים שהעניין הזה רלבנטי. כשהוגשה בקשה והמשיב יודע שיש עניין הומניטארי, ושהעותר ספג טרגדיה גדולה, והמשיב צריך לטפל בעניין ביעילות. העותרת פנתה לבית הדין השרעי וביקשה אפוטרופסות. לאחר שהסבו את תשומת ליבה הוגש צו אפוטרופוס מאתים. אין בעיה עם הסבתא שאצלה העותר נמצא. הועדה הבינמשרדית לעיתים קרובות מחליטה על מתווה. חברתי מציגה שכאילו הועדה הבינמשרדית לא מחליטה על מתווה, עובדה שהיא לא נכונה.

חברתי דיברה על עת"מ קראגיה, שם הנסיבות היו שונות לחלוטין מהמקרה שלפנינו, והבקשה לסעד היה שונה מכאן. כאן אין סעד חלופי. הבקשה כאן היא תושבות קבע לכל הפחות. דיברתי על כך עם חברתי לפני הדיון. היה אפשר לתת לעותר מתווה של פחות משנתיים ואז אם היה עומד בתנאים היה מקבל תושבות קבע. להגיד שהמשיב נותן חסד זה מופרך, ואי אפשר לתת יד לכך שהמשיב נותן

בתי המשפט

עת"מ 000957/06

בבית המשפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

תאריך: 16/10/2007

לפני: כבוד השופטת מוסיה ארז - נשיאה

משהו בעייתי, שמשאיר את המשפחה בחוסר וודאות, ובגלל שהמשיב קיבל איזה שהוא מעמד, זה לא נותן למשיב להיות שריף והוא יכול לעשות מה שמתחשק לו. אני מפנה לעת"מ 1514/07, שבו השופטת גדות התייחסה למה שאני רואה אותו כתופעה שהמשיב מגיע לדיון בלי כתב תשובה, המשיב מחליט שהוא מגיש את התשובות במועדים הרבה יותר רחוקים, מבלי להגיש בקשות או אחרי המועד. פה התשובה הלא מנומקת ניתנה ב-14 לחודש ולא ב-2.10. שם השופטת קובעת שההתנהלות הזאת לא מתקבלת על הדעת ושלא ניתן לקבל תשובות לא מנומקות של המשיב בלי תצהיר, ועל בסיס זה לקבל את עמדתו, שם היה מדובר באיחוד משפחות. פה מדובר בילד קטין שכל מי שדואג לשלומו וחי בעולמו גר בירושלים, אבא שלו במצב לא תקין, אבל הוא אצל המשפחה שלו והעותר יכול לראות את האבא. העותר חסר מעמד כי אין לו אף אחד בשטחים.

עו"ד קרונברגר: הדברים שאני אמרתי הוצאו מהקשרם. לא אמרתי שהועדה הבינמשרדית לא נותנת מתווה, אמרתי ששמור לה טווח שיקול הדעת אם לקבוע או לא לקבוע מתווה. אני מתנגדת לקבל שמדובר באחמ"ש רגיל. אני מפנה לעמוד 14 לעתירה. היה ובית המשפט סבור שיש נושא שצריך להיות מוסדר, יתאפשר לי להגיש כתב תשובה מתאים.

פסק-דין

משהוענק לעותר, שהינו כיום כבן עשר, מעמד של תושבות ארעית (א/5) לשנתיים, אין לו לומר בנסיבות הנדונות כי מדובר בהחלטה בלתי סבירה באופן המצדיק התערבות בית המשפט.

יש להניח כי אם הנסיבות לא תשתנה, עם תום השנתיים יוענק לעותר מעמד של תושב קבע.

בתי המשפט

עת"מ 000957/06

תאריך: 16/10/2007

בבית המשפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לענינים מינהליים

לפני: כבוד השופטת מוסיה ארד - נשיאה

לאור האמור לעיל, העתירה נמחקת ללא צו להוצאות.

ניתנה היום, ד' בחשון תשס"ח (16 באוקטובר 2007), במעמד הצדדים.

מוסיה ארד, נשיאה